

ZIRTAK

Angel Erro

IDAZLEA

Parodia

Artez edo moldez bi alditan baliatu dut orrialde hau, idatzi gabeko nire lan batzuen berri emateko: eleberririk historiko bat eta *Amari* poema bilduma. Agintzen dut honakoa izango dela azkena.

Behin parodia bat egiteko asmoa izan nuen. Parodia, ez bere ohiko zentzuan, hitzari musikologian ematen zaion esanahiarekin baizik; hau da, norberaren lehenagoko materiala berrerabiliz, obra berri bat burutu. Hau, esaterako, Kirmen Uribek egin du *Bilbao-New York-Bilbao*ekin.

Nik ere ez nekien nire zutabe zaharrekin zer egin, eta bilduma soila osatzearen aurkako aholkua eman zidaten. Orduan, zutabeak honako hari narratiboaz harilkatzea bururatu zitzaidan.

Zutabeetatik jaso eta aurreztutako diruarekin bidaia bat egitera abiatu naiz Bartzelonatik; hegazkinean amona maitagarri baten ondoan eseri naiz; hitz egiten hasi natzaio, kosta ahala kosta idazlea naizela berari azaldu nahian. Amonak, adeitsu (“o, ze interesgarri”) baina irmo (“buruko min pixka batekin nago”), ez dit kasu gehiegirik egingo, nahiz eta, nire ustez, Carmen Balcells agente literario ospetsua den. Izan ere (obra zatikakoa denez, geroago jakingo da), dena prest neukan, Frankfurtoko liburu azokara doan hegalaldi honetan Balcells ihesbiderik gabe harrapatzeko. Egoera okertuko zen. Nik, euskal literatura osoaren ordezkari gisa, kalte ordain (nazional) bat eskatuko nioke, esku artean daramadan eskuizkribua argitaratuta, noski. Bera tematuko zen bera ez dela Carmen Balcells delakoa. Azafatari deituko zion lekuaz alda zezan.

Orduan, nire onetik at, azafatari eraso egin nion, kabinara eraman eta abioia bahitzen dut, norabidea aldatu eta New Yorkera eraman dezatela exijituz. Bidaia bati, bitartean, nire testuak (nire zutabe bilduma) bozgorailuetatik leitze-

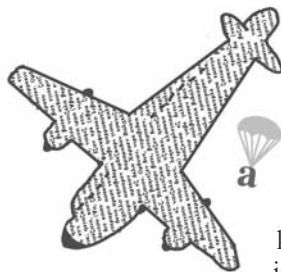
INIGO AZKONA

ko agintzen diot. Lehenago, eta terrorista huts eta hezigabea ez naizela argi uzteko, hegazkinean zerbait irakurtzen doazenak pribilegiatu nahi ditut, lehen klaseko eserlekuetan eseraraziz (bertako aberaskiloak kanporatuta) irakurlegoaren balioa azpimarratzeko. Hasieran best-sellerrak leitzen doazenak ez ditut tratuan sartu nahi, baina, bestela, mailaz igotzeko ia inor gabe geldituko nintzela ikusita, beraiek ere kontuan hartzen ditut. Beste salbuespen bat ere egiten dut. Jon Kortajarena top-modela ez dut *business class*etik bidaltzen, libururik gabe egon arren, kontakizunari tentsio sexuala ematearren eta, bigarren irakurketa batean, Jon Kortazar euskal literaturaren katedratikoa- ren islatzat balia nezakeelako.

Lehen klaseko irakurle horiek, beldurtuta hasieran, konfiantza hartuta gero, aholku literarioak emango zizkidaten. Balizko Carmen Balcells-ek eta Kortajarenak obra zatikatu bat egiteko proposatuko lidakete, hori baita gaurko merkatuak eskatzen duena; nik errazkeria horren kontra jardungo nuen (literaturaren tradizio fuerte baten alde). Baina, jakina, obra, azken emaitza, halakoxea da (nondik ondoriozta bailiteke nire baimenik gabe argitaratu dutela dagoen bezala): bahiketaren kontaketa, labur; eta, tartekatuta, edozein moduz, megafonoetatik irakurritako zutabe zatiak.

Bitartean, abioak nahikoa erregaia ez eta ezin da NYeraino iritsi. Hitzarmen bat proposatuko lidakete, Mediterraneo aireporturen batean lurra hartu (seguruenik El Kairon) eta jendea aske joaten utzi. Istorioak irailaren 11koa gogora ekarriz amaituko luke, hegazkineko aginteak nik hartu eta Alexandriako Liburutegi berriaren kontra talka egiteko puntuan (alegorikoki neure burua klasi-kotasunean immolatuta). ■

Nire onetik at, azafatari eraso egin nion, kabinara eraman eta abioia bahitzen dut, norabidea aldatu eta New Yorkera eraman dezatela exijituz. Bidaia bati, bitartean, nire testuak bozgorailuetatik leitzeko agintzen diot

irudia:
Antton Olariaga

